

ferede i det andet Thing, yderligere Føje til at tage dette Punkt under nøie Overveielse. Jeg skal saaledes tillade mig at bemærke, at Udvalget i det andet Thing igjennem sin Ordfører — saavidt man hidtil er kommen til Kundskab om Forhandlingerne — stadig har gjort gjældende, at Grunden til, at man ikke vilde lade de paagjældende Embeds- og Bestillingsmænd nyde godt af Bestemmelsen i det foreliggende Lovforslags § 1, ikke blot var, at Loven af 12te Januar 1858 endnu er saa ny, og at den har Udsigt til at blive revideret, men ogsaa at alle de Paagjældende allerede have erholdt en Forbedring i deres Indtægter ved Loven af 12te Januar 1858. Dette sidste er nu, saavidt jeg skjønner, aldeles urigtig, og Fremgangsmaaden er saameget mere paafaldende, naar det erindres, at man har taget Mange med, som tidligere virkelig have erholdt Lønningsforbedring. Blandt dem, der ikke skulle nyde godt af denne Lovs Bestemmelser om Sædberegningen, ere saaledes de, der ere nævnte i § 9 af Loven 12te Januar 1858. Disse have aldeles ingen Forbedring erholdt ved den nævnte Lov, og det synes altsaa fuldkommen rigtigt, at de nu komme ind under nærværende Lovs Bestemmelser. I Regjeringsudkastet vare de ogsaa optagne — jeg troer ifølge § 33 — men denne Paragraph blev udstemt i Folkethinget, medens f. Ex. de i § 16 i Loven 12te Januar 1858 ommeldte Embeds- og Bestillingsmænd, hvis Gager bleve forbedrede navnlig ved Alderstilletaget, ere indrømmede Afgang til Tillæg ved Sædberegningen efter § 1. Hvad § 8 angaaer, da skal jeg ikke derom httre Meget. Jeg kan henholde mig til, hvad der med Hensyn til en lignende Bestemmelse i det igaar behandlede Lovforslag blev anført, og blot tilføje, at det ogsaa forekommer mig, at det ikke gaaer an at beholde Bestemmelser om Forpligtelse for alle Embedsmænd, med Undtagelse af de specielt nævnte, til at overtage Constitution. Affattelsen af § 10 forekommer mig ikke at være ganske tydelig. Det sees f. Ex. ikke klart, hvem eller hvormange, der skal have de 300 Rd., der tillægges Embedsmænd udenfor de egentlige Gager. Der staaer: „Samtlige disse Embedsmænd“ tillægges 300 Rd. aarlig. Det Naturligste synes at være, at

det gjælder alle de Embedsmænd, der ere nævnte i den samme Paragraph; men saa kommer ogsaa Overpræsidenten i Kjøbenhavn ind derunder, og det er mig ikke klart, om det er Meningen. Sikkert behøvedes der vist en Udtalelse om, hvorledes det skal forstaaes. Jeg skal ikke indlade mig paa, om det er rigtig eller ikke rigtigt, at Overpræsidenten erhoder disse 300 Rd.; men Spørgsmaalet maa dog være afgjort. § 26 indeholder følgende Bestemmelse: „Naar et Justits- eller Magistratsembede, der for Tiden lønnes med Sportler, bliver vacant, tillægges Embedet en fast Gage, der, indtil disse Forhold ere ordnede ved en Lønningslov, bestemmes gennem Finantsloven“. Jeg skal paa ingen Maade udtale mig imod det Rigtige og Hensigtsmæssige i, at disse Embedsmænd sættes paa fast Gage. Men det forekommer mig noget besynderligt, at ville i en Lov, der ordner et vist Forhold, indføre den Bestemmelse, at et andet Forhold skal ordnes, uden med det Samme at afgjøre, hvorledes det andet Forhold skal ordnes; og det forekommer mig navnlig, at Henviisning til Finantsloven er i høi Grad uheldig. Det er aldeles klart, at en Ordning igjennem Finantsloven paa ingen Maade kan stee med den fulde Frihed, som er nødvendig for den lovgivende Magt, naar Ordningen skal fuldstændigt og heldigt gennemføres. Det Samme gjælder efter min Mening i fuld Maade om Bestemmelsen i § 30 om geistlige Embedsmænds Lønning. Naar en Præst f. Ex. ansættes den 2den April iaar, maa han være belavet paa i 5 Mar at nyde Gage efter de hidtil gjældende Regler, efter 1865 at nyde Gage efter Finantslovens Bestemmelser, og efter et uberegneligt Antal Mars Forløb at modtage Gage efter en anden Lovs Bestemmelse. Det synes mig besynderligt, at henvise Justits- og Embedsmændenes Lønning til Ordning igjennem Finantsloven, men det synes mig i endnu langt højere Grad uheldigt med Hensyn til de geistlige Embedsmænds Lønning, thi saa skal jo Finantsloven, foruden Ordningen af selve Præsternes Gage, tillige ordne det Fornødne, med Hensyn til hvo der skal oppebære og gjøre Regnskab for de Naturalhjælper, Præsterne hidtil have nydt. Det Sidste kan paa ingen Maade paalægges Præsterne, da derved et af de væ-